

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában, földszint.
Kéziratokat nem adunk vissza.

Telefon-szám: 151.

ELŐFIZETÉS: Helyben 1 évre 12 frt, 1/2 évre 6 frt, 1/4 évre 3 frt. 1 óra 1 frt. — Vidéken 1 évre 14 frt, 1/2 évre 7 frt, 1/4 évre 3 frt 50 kr, 1 óra 1 frt 20 kr.

HIRDETÉSEK: 6-hasábos petit sor egyszer 8 kr, minden következőnél 6 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyilv. sora 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

ARADI NYOMDATARSASÁG (az aradi és csanádi egyesült vasutak palotájában.)

Telefon-szám: 151.

A kibontakozás.

Arad, junius 5.

Ő Felsőge a király tegnap tudomásul vette Khuen-Héderváry grófjelentését küldetésének meghiusultáról, azután meghallgatta a két ház elnökét, majd formasierüleg elfogadta a kormány lemondását. Ma délelőtt 10-kor egy órai kihallgatáson fogadta Wekerle Sándor miniszterelnököt s a nap folyamán a szabadelvű párt oszlopos tagjai által tétetett magának jelentést a helyzetről.

Mindössze ennyi s nem több az, a mit a válság mibenlétére nézve pozitíve tudunk, s mely magában ugyan édeskevés arra, hogy a jövő alakulásáról már mostan biztos képet alkothassunk magunknak, de ezen tények egybevetéséből mégis merithetünk annyi megnyugvást, hogy immár több bizalommal tekinthetünk a kétes jövőre.

A legutóbb lefolyt események során mindenekelőtt szembeszökőleg tűnt ki azon vigasztaló körülmény, hogy Ő Felsőge a szabadelvű pártba helyezett bizalmát, melyet a horvát bánnak, mint ezen párt egyik rendithetlen hívének adott megbízásával manifesztált, ma sem vonta meg a párttól, mit azzal igazolt, hogy csak is e párthoz tartozó államférfiaknak kérte ki véleményét és tanácsát.

A második momentum, mely nem kevesebb súlylyal esik a latba, azon tény, hogy a király egész határozottan s többé semmi féle roszakaratu híresztelések által félre nem magyarázhatólag nyilvánvalóvá tette, hogy a szabadelvű reformok gyors és változatlan keresztülvitelét óhajtja. Ez volt a nagy praktikus sikere a horvát bann — egyebként meddön maradt —

megbízásának, s ezen eredmény most már feleslegessé teszi a lelépett Wekerle kabinet által kért s a »pair-schub« engedélyezésére vonatkozó garanciális postulatot, melynek ugy sem volt egyéb czélja, minthogy ezzel Ő Felsőge nek a reformok keresztül vitele érdekében táplált szilárd elhatározása manifesztálódjék.

A helyzet csomója tehát önmagától föloldódott: a szabadelvű párt vezéregyéniségei vállalkozhatnának a kormányra, annélkül, hogy a saját és a párt elvi álláspontjából valamit feladnának, míg ellenben a király részére meg van adva a lehetőség, a szabadelvű párt, esetleg a visszalépett kormányférfiak köréből alakítani az új kormányt annélkül, hogy a korona méltósága legkevésbé is csorbulna.

Hogy ez így fog történni a fölött a fejlemények során nem foroghat fönn kétség. A kérdés személyi oldala alig jöhet számba azon roppant horderejű ténynyel szemben, hogy a párt és alkotmányválság, a belső zavarok fenyegető veszélye megszüntnek tekinthető. Wekerle Sándornak a király által történt mai fogadtatása semmi kétséget sem hagy tel arra nézve, hogy a Felsőge az ő meghallgatásával oly kormányra szándékozik az ország ügyeit bizni, mely a szabadelvű párt feltétlen támogatására számíthat.

Valjon mennyiben jöhet maga a volt miniszterelnök az új kabinetalkításnál számításba, az csak találgatás tárgya lehet. Csupán annyi bizonyos, hogy szigoruan parlamentáris fölfogás szerint a volt kormány tagjai között főállott szolidaritás attól a perctől fogva megszűnik, a melyben a király a miniszterium lemondását elfogadta, tehát a mely perctől

fogva a kormány, mint olyan, testületet képezni maga is megszűnt. Ebből a szempontból nézve az a körülmény, hogy a király a kabinet lemondását elfogadta, s másnap a lelépett miniszterelnököt már fölhivatta, inkább a mellett szól, hogy az új kormány megalakításánál is Wekerle van számításba véve, semmint hogy annak az ellenkezőjére mutatna.

Ha Wekerle Sándort a király bizalma újból Magyarország élére állítaná s a jeles államférfiu a közügyek érdekében a kitüntető de teletösségterhes állásra helyén valónak látná vállalkozni, akkor őt ebben régi kollégiális viszonya volt kormánytársaihoz többé nem kötne, csupán az elvek érintetlen épségben tartása és keresztül vitele s a párt támogatásának biztosítása volna rá nézve elutasíthatlan követelmény, a mely nélkül ő az ő puritán jellemével vállalkozni bizonyára nem fogna. Így áll a helyzet ma, mely a tegnapihoz képest óriási haladást jelez a kibontakozás felé, s nincs kizárva a lehetősége annak, hogy a holnap, melyen e sorok napvilágot látnak, már a — megoldást is magával hozza.

A válság.

— Távirati tudósítások. —

Bánffy Dező báró és Szilávy József koronaör egybehangzólag hangsúlyozták ő felsége előtt, hogy a Wekerle-kabinet kivül más nem képzelhető, miről a felség, ugy látszik, meggyőződven, a két ház elnökei után nem is tartá ezuttal szükségesnek az ország két független főemberét, Tisza Kálmánt és Széll Kálmánt is meghallgatni, hanem Wekerle miniszterelnököt hívatta magához, minden valószínűség szerint azért,

Az „Aradi Közlöny“ tárczája.

Amikor az asszony vall.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája. —

Alig mult tizenhét éves, mikor elföldelték az urat, s a pikáns gyerek-menyecske még akkor sem birt sírni, mikor a koporsó fedele a reá hullt hantoktól kongott. Eröltette a sírást, hiába! sehogysem akart menni, hanem a helyett inkább kacagni, ujjongani szeretett volna.

De a fekete ruha, a sűrű fátyol és a néző publikum komolyságra intették. Hanem amint a sírásók az egyszerű keresztet oda illesztették a sírhoz, olyan zokogásra fakadt, hogy a körülállókna megese a szívök rajta.

Pedig hát csak örömben zokogott. Most már egészen bizonyosan tudja, örömtől repeső szívvel érzi, hogy az az ember nem fogja többé korlátozni abban, hogy igazán boldog legyen.

A sír tulsó oldalán meghatottan áll a jó barát. A menyecske a sűrű fátyolon keresztül szemléletébe merül. Emlékezik, hogy egyszer, mikor még a férje élt, forró vágygyal tekintett a szemébe, de ami akkor nem történhetett meg, annak most mi sem áll útjába. Vajon teljesül-e? . . .

Hat hét muiva forró vágyai a korzóra üzték. Sétaközben összeakadt Jenővel, férje jó barátjával, s midön látja, hogy az hideg, udvarias köszönéssel akar elhaladni mellette, elébe áll.

— Maga rossz, csunya ember! Hát ilyen jó tarát maga? Mióta férjem meghalt, rám se nyitja az ajtót. Haragszom magára, a büntetésül most haza kell, hogy kísérjen.

Sokáig haladtak egymás mellett szótlanul, míg végre a férfi törte meg a csendet.

— Irén, maga az imént szemrehányást tett nekem, hogy elhanyagolom. Nincs igaz, mert én őszintén osztozom fájdalmában. Epen azért nem is látogattam meg, mert nem akartam tolakodó lenni.

— Ugyan ne komédiázzék! Mit beszél maga fájdalomról, mikor tudja, vagy legalább is tudhatná, hogy az nincs. Hiszen látta boldog házias életemet, szörnyű boldog volt, az igaz! Feleség helyett betegápolónő voltam, hosszú másfél évig. Vágyteli szívvel üldögéltem férjem kórágánál, s nem tagadom, sokszor imádkoztam felgyógyulásáért, de haláláért is. Maga, meg talán az egész világ is elítélnek ezért, mert nem tudják milyen kín az, a tőlünk csak egy lépésre eső boldogságot el nem érni, szomjazni az édes, mámorító szerelmet a nélkül, hogy e kinzó,

gyötrő szomjuságot csillapítani lehetne, vagy szabad volna, mert hát a — beosület mindenható zsarnok.

En, a feleség, ott álltam a boldogság küszöbén, édes, mámorító reményekkel a jövő iránt, s még csak — alamizsnát sem kaptam.

A nászlej rém-éjszakává változott, alig lett vége a pompás lakomának, férjemen erős vérhányás vett erőt.

Attól kezdve . . . de minek mondjam a többit, ugyis tudja.

Hanem most szabad vagyok s e fölötti örömben képes volnék még az olyan csunya, kiálthatatlan férfit is, mint amilyen magam, összevissza csókolni, ha nem volnánk az utcán.

A férfi testén pillanatnyi lankadtság vett erőt, mely akkor szakott beállani, ha valami váratlan, ha valami különös éri az embert, aztán mintha sejtelmes aorándképből valami igaz kép formálódott volna szeméi előtt, halál-kan ejtő a szót:

— Irén, nem ösmerek magára. Hiszen még csak hat hete, hogy szegény . . .

— Ne nagyképűsködjék, Jenő. Talán csak nem akar erkölcsbíró lenni? Hagyja a holtat, ő már boldog, én meg csak ezután lehetek az, s akarok is lenni. Vagy talán azt hiszi, hogy elfelejtettem azt a forró, vágyteli

hogy öt ismét újra kabinetalakítással megbizna. (Lásd idevonatkozó sürgöny tudósításunkat.)

A „Pesti Hírlap“ úgy van értesülve, hogy a királyi bizalom ezen új nyilvánítása folytán Wekerle miniszterelnök kijelenti, hogy nem fogadott pro-*po*ziczióit (a pair-schubra vonatkozólag) elejti és a koronától vár pro-*po*zicziókat. Ami természetes is, mert már maga a másodszori kinevezés ténye elegendő, hogy a főrendeket meggyőzte a királynak most már kétségbevonhatatlan akaratáról. Mindamellet azonban ezen irányban is fognak történni hatékony lépések.

A hír az esti órákban hirtelen szárnyra kelt a városban és mindenfelé nagy örömet okozott (A pponyiók klubját kivéve.) A király várható engedékenysége mély benyomást keltett a lakosságban s mint hírlik, i-*mpo*zán s fáklás menetre tesz előkészületeket.

A válság még aligha végződik a mai nappal. — Az új megbízatás sima lefolyását esetleges személyi akadályok nehezíthetik, azaz csak lassíthatják, de történjen bármi, attól mindenki át van hatva, hogy a Wekerle-kabinetből Szilágyi és Csáky, a reformküzdelem két ilyen hatalmas vezére, ki nem maradhat.

Több más személyváltozásról is beszélnek, de ezekről nem mint az udvari ármánykodások következményeiről, hanem mint egyszerű elhelyezkedési momentumokról. Gróf Tisza Lajos, a ki már ráunt az ide-oda utazgatásokra Bécs és Budapest közt átadná helyét — szintén a P. H. szerint — gróf Festetics Tassilónak, Bethlen András helyére Tisza István jönne, Hieronymival pedig Bánffy Dezső báró cserélne helyet.

Mindezen hírek, ha valósággal megtörténnék is, koraiságban szenvednek.

Ujabb értesüléseink és távirataink alább következnek.

A felmentő kézirat.

A legfelsőbb kézirat, melylyel a kabinet lemondása elfogadtatik és mely a miniszteriumnak a legfelsőbb köszönetét fejezi ki eddigi működéséért, hétfőn délután érkezett a miniszterelnökhöz.

A „Budapesti Közlöny“ tegnapi száma a „Hivatalos rész“ élén ezeket teszi közzé:

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi június hó 4-én kelt legfelsőbb elhatározásával a magyar összes miniszteriumnak hivatali lemondá-

tekintet, melyet akkor vetett reám, mikor a kórágynál ültünk hallgatagon, szívünkben kínzó, s azért mégis édes vágyakkal? Az az egy tekintet sok mindent elárult.

Láttam a harczt, mit szívében a barátság, a szerelem és a becsület vívtak egymással. Akkor a becsület győzött, de a legyőzött szerelem csak alkalomra várt, hogy szenvedélyes lángjával felemesse az utjába gördülő akadályokat. A sors közbe lépett s az akadály nincs többé.

Nem gondolja Jenő, nem volna már itt az idő arra, hogy kölcsönös gyötrelmünknek végét vessünk?

A férfi szívében vegyes érzelmek változtak rohamosan. Mit higgyen e nő felől, ki mint nyitott könyvből, úgy olvasott szeméből?

Hisz' mind igaz, mit szomorú, boldogtalan házas életéről beszélt, s ebből a szempontból véve a dolgot joga van követelni a maga részét az élet örömeiből... de mégis hátna? ... Vajon csak az elégedetlenség, a boldogság utáni vágy bírja e nőt arra, hogy ily leplezetlenül tárja fel szíve érzelmét? Igaz, ő szerette ezt a gyermek-asszonyt, s azt hitte, hogy ősméri is. De most, nem a szenvedéseit megadással viselő gyermek-asszony áll előtte, hanem az édes szerelmet sóvárgó nő. Vajjon

sát, tett szolgálataiért legfelsőbb köszönetének nyilvánítása mellett, legkegyelmesebben elfogadni, egyszersmind azonban meghagyni méltóztatott, hogy az egyes miniszterek hivatalos működésüket, további legfelsőbb elhatározásaig folytassák.

A bécsi felfogás.

Bécsből jelentik jun. 4-ről: Mint beavatott körökben beszéltek, Khen-Héderváry gróf a királyhoz hivatott a nélkül, hogy a volt miniszterelnököt vagy bárki mást a koronának javaslatba hozott volna. Wekerle miniszterelnök passzív magatartása következtében ugyanis Kálnoky gróf külügyminiszter volt az, aki ő Felsége figyelmét a döntő pillanatban a horvát bánra irányította, ki aztán, igaz, Wekerle tudtával ő Felségéhez hivatott. Általánosan itt nem tartják valószínűtlennek, hogy újból Wekerle bízta meg a király a kabinet megalkotásával és azt tartják, hogy a kabinet eddigi tagjai közül Fejérváry báró, Bethlen András gróf és Lukács Béla miniszterek fogják eddigi tárczáikat megtartani.

A „Neue Freie Presse“ tegnapi esti lapja Khuen-Héderváry gróf missziójának sikertelenségét konstatálván, azt mondja, hogy a parlamenti logika kizárólag Wekerlére utal, a ki bírja a nemzet bizalmát s a kinek visszahívása a hangulatot Magyarországon azonnal lecsillapítaná. A „N. Fr. Pr.“ úgy értesül Budapestről, hogy Wekerle lemondhat a peer-schub követeléséről, mivel ő Felsége akarata s a szabadelvű programnak újból való jóváhagyása elegendő garanciát nyújt arra, hogy a polgári házasság a főrendiházban elfogadtatik.

Wekerle a királynál.

Budapest, június 5. (Saj. tud. táv.) A „Bud. Corr.“ jelenti: Wekerle miniszterelnök ma délelőtt 10 órakor ő Felsége által egy órai kihallgatáson fogadtatott.

E kihallgatás eredményének tekinthető az, hogy ő Felsége most még más politikai egyéniségeknek véleményét akarja meghallgatni.

Ugy értesülünk, hogy Tisza Kálmán és Széll Kálmán orsz. képviselők ma délután ő Felségéhez hivatnak.

Budapest, június 5. (Saj. tud. táv.) A király ma délután 2 órakor Tisza Kálmánt fogadta, ki háromnegyedóránál tovább maradt a királynál. Három órakor Széll Kálmánt fogadta az uralkodó közel egy órai kihallgatáson. Mindkét politikus kifejtette a Felség előtt nézeteit a politikai helyzetről, s feltehető, hogy a holnapi nap folya-

mán bekövetkezik a legfelsőbb elhatározás, mely a miniszterválságot megszünteti. Mivel e szerint a válság megoldása a legközelebbi időre várható, az országgyűlés két háza csak későbbre, alkalmasint péntekre vagy szombattra fog egybehivatni.

A kormányválság.

Budapest, jun. 5. (Saj. tud. távirata. Déli 12 órakor.) Wekerle még kevéssel ez előtt a király előtt állott, ami természetesen a klerikálisoknak nagy megrökönyödésükre szolgált. Mintha fejüket vesztették volna, olyan kétségbeesetten kocsikázzák keresztül-kasul a székes fővárost. Ami azonban nem igen segít rajtuk. Ha már nem segített a tegnapi királyfogadás, amivel a kaczagtató peron-párt elnevezést érdemelték ki, ez a mai lótas-futásuk aligha válik rájuk kedvezővé.

A hangulat, bár várakozó álláspontot foglal el, mindenki mégis egészen más a fővárosban, mint volt pl. csak vasárnap is. Ő Felsége megjelenése a helyzetre súlyosodó ködöt már pusztán megjelenésével eloszlatta és bizonyosra veszik, hogy egy-két nap megváltozik, jóra fordul a válságos állapot is.

Hogy mi mindent beszélnek most a politikai körökben, azokról beszámolok a következőkben. Beszámolómban persze selejtezem a selejtezni valókat és csak azokra reflektálok, melyek a valószínűség látszatát magukon viselik.

Ki következik?

A közhit Khuen-Héderváry gróf horvát bán sikertelen akciója után csak nem általánosan az, hogy most ismét Wekerle következik. Azok az információk, amelyek a Felség a tegnapi kihallgatások során kapott, úgy látszik egytől-egyig Wekerle javára ütöttek, ami annál könnyebb, mert hisz a Felség maga nem viseltetett a leköszönt kormány iránt bizalmatlansággal s ennek elbocsáttatása is csak a peer-schub miatt történt, amelyről Khuen-Héderváry gróf azt gondolta, hogy anélkül is boldogulhat.

Akik ebben a hitben vannak, azok bizonyosra veszik azt is, hogy holnap, vagy legkésőbb holnapután már meg lesz az új kormány és ugyanakkor be is fog mutatkozni az országgyűlésnek.

Ezzel kapcsolatban a kérdések egész özőne merül fel, amelyek közül legfontosabb kettő:

1. hogyan leszünk a garanciákkal?
 2. kikből fog állani a kabinet?
- Lássuk sorra mind a kettőt.

Hogyan leszünk a garanciákkal?

Wekerle, midőn a peer-schubra vonatkozó előterjesztéssel a koronánál jelentkezett, azt a rendszabályt főképen annak bebizonyítására kérte, hogy hadd tudja meg országvilág, de legkivált hadd tudják meg a Zichy Nándor gróf és Eszterházy M. Móricz gróf által felültetett főrendek, hogy a felség a polgári házasságot, mint megérett politikai szükséglet, maga is óhajtja.

A felség az utóbbi kijelentésére haj-

vallomása az ártatlan, tiszta becsületes szív megnyilatkozása volt-e?

Éközben kiérték a ligetbe; Irén fáradtan dőlt egy padra, míg Jenő tovább töprengett. Végre is az asszony törte meg a csendet.

— Jenő fog válaszolni? s megfogta a férfi kezét. Ne kinezon, ne gyötörjön maga is, — vagy talán csalt volna az a tekintet?

Szoljon! Igen?

S a férfi, amint maga előtt látta a kipirult arcot, vágyteli tekintet, a minden ízében remegő, csábos alakot, nem filozofált tovább, önfeledten tártá karjait ölelésre.

— Légy angyal, vagy démon, nyujts bár üdvösséget vagy kárhozatot, — igen, egyszerszen igen! Néked jogod van követelni a Teremtőtől, ki ily szépnek, tökéletesnek alkotott, hogy adja ki részed a boldogságból. En fogom nyujtani néked az üdvösséget, te megkínzott, meggyötört édes gyermek.

S a két, szerelmet sóvárgó ajak egymásra tapadt, a remegő nő túlaradt boldogságban hajta fejét a férfi keblére s ölelé át gömbölyű karjaival, hogy soha többé el ne bocsássa, miközben önfeledten suttogá:

— Üdvösséget: adó angyalod fogok lenni, édes...

HANACSEK BÉLA.

landó volt, de a peer-schubot elejtette. Ez okozta a kormány lemondását.

De ha most a kormány újra megbizást vállal, ebből azt lehetne következtetni, hogy a kormány megkapja a főrendek ellen még az általuk annyira retteggett pair-schubra is az engedélyt.

Hogy megkaphatná, az kétségtelen. De egészen jó forrásból arról biztosítanak, hogy a *Wekerle-kabinet* most már egyáltalán nem fog reflektálni a pair-schubra.

Ez az udvarias és nem kis önmegtadással járó fordulat nagyon érthető. Az a tény, hogy maga a király hívja vissza a kabinetet, napnál világosabban fogja dokumentálni, hogy a kormány teljesen bírja a korona bizalmát és hogy a korona a polgári házasságot, mert hisz a *Wekerle-programmnak* ez a lényege, a *Wekerle-kabinet* visszahívásával teljesen a maga ügyévé tette.

Ebben a fordulatban egyuttal megoldását látják a főrendházi konfliktusnak is. Ha a méltóságos urak a *purger-minisztériumtól* megtagadták a polgári házasságot, tették ezt egyedül azért, mert a koronának kedves dolgot véltek cselekedni. Lehetetlen lesz azonban megtagadniok most, a mikor a korona kifejezetten és félreérthetetlenül a polgári házasság és a *purger-minisztérium* mellett foglalt állást.

De ha a főrendek továbbra is opponálnának?

Arra is megvan a felelet. Akkor majd felség a saját iniciatívájából fogja a pair-schubbal szerencsétetni a méltóságos urakat.

De hát erre nem lesz szükség. A korona egyetlen intésére azok a mumiák ott a Muzeumban egytől-egyik visszafeküsznek a névtelenség és az élvezetek régióiba. A politikai téren pedig ott maradnak azok, a kiket a politikai szereplés megillet.

Kikből fog állani a kabinet?

Erre a kérdésre is felelhetünk, természetesen arra az esetre, ha a fennebbi kombinációk bevalnak.

Wekerle és háta mögött a szabadelvű párt elvannak határozva, hogy csak abban az összeállításban kerülnek vissza, amelyben távoztak.

Vannak ugyan kombinációk, amelyek egyik-másik tárczában változást helyeznek kilátásba, de hát ezek a kombinációk csak annyiban érvényesülhetnek, amennyiben azt maga *Wekerle* és a szabadelvűpárt iniciálja.

Semmiesetre sincs arról szó, hogy — amiről egész legendák vannak forgalomban, — *Szilágyit* elejtené. Mese az egész, azoknak találmánya, akik ezt a zseniális embert, a tudásnak ezt a mesterét nem értik és nem ismerik, vagy pedig azoké, akik szeretnék *Szilágyit* elejtve látni.

Szilágyi marad, aminthogy nélküle ennek a mai politikának képviseltetése és sikere csonka volna és aminthogy a legnagyobb igaztalanság követtetnek el mel-

lőztetésével. Az, a ki úgy viselte magát, amint az utóbbi parlamenti vitákban *Szilágyi*, az — egyszerűen nem mehet.

Ha mégis lesz változás, ez három tárczánál van kilátásban. Kettőnél a kombinációk valószínűek; egynél csak beszél, de — egyelőre legalább — a valószínűség látszata nélkül.

Tisza Lajos gróf okvetlenül menni fog. Megirtuk már régen, hogy *Tisza Lajos gróf* kezdettől fogva szabadkozott a tárcza vállalástól és hogy utoljára csak azon feltétel mellett engedett, ha akkor távozhatik állásából, amikor akar.

Kérését, hogy távozzék, már többször megújította, de mindannyiszor marasztották. Most aztán végre fölhasználja az alkalmat, hogy régi óhaját megvalósítsa. Ott hagyja tárczáját és helyet enged olyan férfinak, aki nehéz állásában méltó utódja lesz.

Utódául *Festetich* Tasziló grótot kombinálják a legtöbben.

Menni fog feltétlenül Csáky Albin gr. is, aki szintén már rég óhajt menni.

Es — úgy mondják — *menni fog Bethlen András gróf is*.

Bethlen András gróf menetelének okát már nem úgy említik, mint önkéntest. Menetelének oka vissza vezethető *Héderváry* gróf horvát bán legutóbbi megbízására. *Bethlen* gr. és *Kállay* közös pénzügyminiszter voltak ugyanis azok, akik olyannak mondták a szabadelvűpártot, hogy támogat az mindenkit, tehát bátran megpróbálkozhatik *Héderváry* a kabinet-alakítással.

Ezt — fenntartással közöljük, mert csak a helyzet jellemzése kedvéért adunk erről is számot — a szabadelvűpárt joggal vette szívére, de szívére vette maga a király is, akit igen telültettek.

Bethlen helyét állítólag *Tisza Istvánnal* töltenék be.

A Csákyét pedig Andrásy Gyula gróffal.

Szólnak még egy további változásról is, amely azonban inkább helycsere számba menne. Beszélnek arról, hogy *Bánffy* bárót a belügyminiszteri székbe szánták, *Hieronymit* pedig az elnöki székbe. Ennek a kombinációnak azonban kevés a kilátása.

Az Igazi áldozat.

Beszélnek azonban még egy fölötté fontos változásról. Arról, — aki ezeknek a válságos időknek legnagyobb áldozatául ígérkezik és aki bukni is fog mentől hamarabb.

Ez — *Kálnoky Gusztáv gr. külügyminiszter ur.*

Ugy tartják, hogy a mai zavaros állapot egyik legnagyobb tényezője külügyminiszterünk volt. És épen ezért adnak neki még félévet, legfőlebb háromnegyed évet, aztán pedig megy, visszahozhatatlanul megy.

Annyira bizonyosak ebben a sorsban, hogy már utódját is emlegetik. Az egyik jelölt *Wolkenstein gr. pétervári nagykövet*, a másik pedig a *berlini, Szögyény Marich László*.

Míndezek persze a momentán viszonyok logikája. A viszonyok változása nyakát szegheti a kombinációknak is.

Am abban az esetben, ha *Wekerle* győz, nagyjába győztek a kombinációk is.

Lemondott államtitkár.

Budapest, június 5. (Saj. tud. táv.) *Gromon* honvédelmi államtitkár a mai nap szintén beadta lemondását.

A kormány ünnepeltetése.

Budapest, június 5. (Saj. tud. táv.) A bécsi magyar egyetemi hallgatók a szabadelvű párt elnökéhez a párt és a kormány magatartása miatt üdvözlő táviratot intéztek, hasonlóképp *Gölnitzbánya* liberális választói is.

Nagy-Bánya, június 5. (Saj. tud. táv.) *Turman* Olivér nagybányai polgármester táviratot intézett *Wekerle* miniszterelnökhöz, melyben mint Nagybánya város és választókerület képviselőjét üdvözlö *Wekerlét*, és értesíti, hogy az egyházpolitikai reformok mellett a közönség fáklyás felvonulást rendezett. Négy száz fáklyájával bejárta a város főbb utcáit, majd a piacon a vendéglő előtt megállott, hol az erkélyről a tisztí ügyész beszélt. A beszéd előtt és után a közönség a Hymnuszt énekelte, a fáklyákat máglyákon elégették, miközben lelkesen éljenezték *Wekerlét*, ki iránt határtalan bizalommal viseltetnek.

Jókai a válságról.

Pozsony, június 5. (Saj. tud. táv.) *Jókai* Mór a vasárnap itt rendezett ünnepély alkalmából köszönő levelet irt *Drözler* Gusztáv polgármesternek. »Nagyon sajnálom, hogy e magasztos ünnepélyből a magam részét ki nem vehettem. Nem próbálom magamat mentegezni, megvallom: beteg vagyok, betege a mostani országos válságnak. Semmi kedvem saját dicsőségem hiú fényében ragyogni most, mikor hazám és nemzetem jövődjére iránti aggodalom szürke gyászával vagyok leboritva tetőtől talpig. Együtt fáj a lelkem az egész nemzetével, és nem találok orvosságot e fájdalom számára, midőn nem külellenség, nem Isten csapása, de saját balkezünk ver benünket.«

Városi közügyek.

Sorrendje

Az Arad sz. kir. város törvényhatósági bizottsága által 1894. évi június hó 13-ik napján d. u. 4 órakor tartandó rendes havi közgyűlésében tárgyalás alá kerülő ügydara-

1. A polgármester jelentése folyó évi május hóról.

2. A nagyméltóságú kereskedelmiügyi m. kir. minisztérium intézvénye a cselekdészézi üzletekről alkotott szabályrendelet módosítása tárgyában.

3. Hajdu vármegye közönségének az országgyűlés képviselő házához intézett felirata a főrendiháznak korszerű és gyökeres reformálása iránt.

4. Szabolcs vármegye közönségének a nagymélt. m. kir. belügyminisztériumhoz intézett felirata a különböző és orvosilag felül nem vizsgált orvos szereknek és a közérkölciséget sértő értekezéseknek és hírlapok hirdetései útján való terjesztésének korlátozása iránt.

5. K o s s u t h Ferencz és fivérének köszönő irata megdicsőült atyja *Kossuth Lajos* elhunytá alkalmából Arad szab. kir. város közönsége által hozzájuk intézett részvét irata.

